

បណ្ណាល័យខ១(ក)៖ បូកាស្វែងរកការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

យុវជនបូកាអាយុ១៧ឆ្នាំគឺមានអូទីស្សឹម។ គាត់បានរៀនចប់ថ្នាក់ទី៩និងបានចុះឈ្មោះចូលរៀននៅមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ។ ដោយមានការណែនាំពីបុគ្គលិកសង្គម ឪពុករបស់បូកាបាននាំគាត់ទៅមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ ហើយគាត់ត្រូវបានគេទទួលទ្រទូលរៀន។ បូកាចូលចិត្តរៀនជំនាញដើម្បីជួយខ្លួនឯង និងមានឯករាជ្យភាព។ ដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីក្រុមគ្រូសារ និងគ្រូរបស់គាត់នៅឯមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ គាត់សង្ឃឹមថា អាចជម្នះបាននូវផលលំបាកនានា និងមានជោគជ័យក្នុងជីវិត។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

កុមារអូទីស្ស៊ីមមានបញ្ហាអាកប្បកិរិយា និងផលលំបាកផ្សេងៗ អាស្រ័យលើដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍ ដូចជា ក្នុងវ័យពីកុមារភាព (ក្រោមអាយុ៧ឆ្នាំ) វ័យកណ្តាលនៃកុមារភាពពី ៧ ដល់ ១៤ ឆ្នាំ និងពីវ័យជំទង់ (អាយុ១៥ឆ្នាំឡើង)។

បញ្ហាជាទូទៅមួយចំនួនដែលកើតមានទៅ តាមដំណាក់កាលអាយុជាក់លាក់ រួមមាន៖

- វិបល្លាស បញ្ហាដេកក្នុងវ័យកុមារភាព វិបល្លាសដំណើរការញាណ និងមានបញ្ហាក្រពះពោះវៀន។
- នៅអាយុចូលវៀន មានការថប់បារម្ភ បាក់ទឹកចិត្ត វិបល្លាសខ្វះការផ្ទង់អារម្មណ៍និងរឺស (ADHD)។
- ជំងឺប្រកាច់ អាចកើតឡើងក្នុងដំណាក់កាលណាមួយក្នុងវ័យកុមារភាព ប៉ុន្តែជាទូទៅកើតមាននៅពេលវ័យពេញជំទង់។
- ពិការផ្នែកសតិបញ្ញា គឺជាបញ្ហាកើតមានជាញឹកញាប់ដែលទាក់ទងនឹងអូទីស្ស៊ីម ព្រោះកុមារពី៦ទៅ៧នាក់ ក្នុងចំណោម១០នាក់មានពិការផ្នែកសតិបញ្ញា។

នេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួនទាក់ទងនឹងបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ ដែលកុមារអូទីស្ស៊ីមអាចធ្លាប់មាន៖

- ការថប់បារម្ភ៖ បូកមានបទពិសោធន៍ការថប់បារម្ភ ពេលដែលគាត់ចូលវៀន ព្រោះវាជាបរិយាកាសថ្មី។ ប៉ុន្តែម្តាយរបស់បូកជូនគាត់ទៅសាលារៀន និងពិភាក្សាជាមួយគ្រូបង្រៀនអំពីបទពិសោធន៍ថប់បារម្ភរបស់កុមារអូទីស្ស៊ីម និងធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ។

ដោយមានការជួយគាំទ្រពីម្តាយ និងគ្រូបង្រៀន បូកអាចបន្តការរៀនសូត្រនៅសាលារៀនបាន។

បណ្ណាល័យខ្មែរ(ខ)៖ បូកស្វែងរកការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

រឿងរ៉ាវរបស់បូក គឺវិញកថា កុមារដែលមានអ្វីស្រួម និងមានបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ អាចរៀនជំនាញ រកប្រាក់ និងមានភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការ ដូចអ្នកដទៃទៀតដែរ។ ដោយមានការគាំទ្រដ៏ត្រឹមត្រូវ គេអាចសម្រេចបាននូវអ្វីដែលគេចង់បាន នៅពេលដែលគេគិតថាធ្វើវាបាន។ បញ្ហារួម ផ្សំផ្សេងៗអាចធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ អាកប្បកិរិយា និងផលវិបាកចំពោះសមត្ថភាពសិក្សារបស់គេ។ ឪពុកម្តាយអាចជួយកូន ដែលមានអ្វីស្រួម និងមានបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ ដោយការស្វែងរកជំនួយឲ្យបានទាន់ពេលវេលាសមស្របពីវេជ្ជបណ្ឌិត និងគ្រូបង្រៀន ដើម្បីឲ្យកូន គាត់អាចរៀនបានចប់ និងមានលទ្ធភាពរួចរាល់ចូលរៀនជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដូចជា ករណីរបស់ បូក ជាដើម។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- វិបល្លាសខ្វះការផ្ទះអារម្មណ៍ និងរឺស (ADHD): បូរ៉ា មានរោគសញ្ញាស្រាល ដោយសារគាត់មានផលលំបាកក្នុងការផ្ទះអារម្មណ៍ និងមិនអាចអង្គុយនៅនឹងមួយកន្លែងបាន។ ដោយមានការជួយអន្តរាគមន៍នៅផ្ទះ ធ្វើឲ្យកុមារមានភាពប្រសើរឡើង។
- ជំងឺប្រកាច់: បូរ៉ាមានជំងឺប្រកាច់តាំងពីអាយុ១៥ឆ្នាំ ហើយក្រុមគ្រួសារបានជួយគាត់មកមន្ទីរពេទ្យជាបន្ទាន់។ បន្ទាប់ពីការពិនិត្យ (ចង្វាក់ក្រាហ្វិក ចរន្តអគ្គិសនីខួរក្បាល) និងការផ្តល់ថ្នាំបានសមស្រប បូរ៉ាបានធូរស្រាលលែងមានការប្រកាច់កាលពីពីរឆ្នាំកន្លងមកហើយ។
- ពិការភាពបញ្ញា (ID): កុមារអូទីស្ត្រីមមានពិការផ្នែកសតិបញ្ញា ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សមត្ថភាពយល់ដឹងរបស់គេ។ បូរ៉ាមានបញ្ហាយល់ដឹងកម្រិតស្រាល អញ្ជឹងហើយបានជាមានផលលំបាកទទួលការអប់រំនៅមហាវិទ្យាល័យ។

បើទោះជាមានបញ្ហារួមផ្សំផ្សេងៗ ដូចជា ការចប់បារម្ភ ខ្វះការផ្ទះអារម្មណ៍ រឺស និងមានពិការភាពបញ្ញាកម្រិតស្រាល បូរ៉ាអាចរៀនចប់ថ្នាក់ទី៩ ។ ក្រុមគ្រួសាររបស់បូរ៉ាបានធ្វើការសម្រេចចិត្តដ៏ត្រឹមត្រូវ ដោយស្វែងរកការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំជំនាញសម្រាប់បូរ៉ា។

បណ្ណាល័យខ២(ក)៖ របៀបរៀន និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជាលក្ខណៈបុគ្គល

ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូររូបភាព (PECS)

ឪពុកម្តាយប្តីវាបានចរចាដោយជោគជ័យដោយស្នើសុំឲ្យសាលាប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្លាស់ប្តូររូបភាព (PECS)។ ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព នឹងជួយប្តីវាឲ្យរៀនជំនាញថ្មីផងដែរនៅឯមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាព័ត៌មាន ដែលមានប្រយោជន៍មួយចំនួន អំពីប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព (PECS)៖

ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព គឺជាឧបករណ៍មួយសម្រាប់អ្នកដែលសមត្ថភាពតិចតួច ឬមិនមានសមត្ថភាពក្នុងការទំនាក់ទំនង ដូចជា កុមារអូទីស្ស៊ីម ដើម្បីធ្វើការទំនាក់ទំនងតាមរយៈការប្រើប្រាស់រូបភាព។ អ្នកដែលប្រើប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព អាចទំនាក់ទំនងទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់ទៀត ដោយផ្តល់រូបភាពទៅគេ និងទទួលអ្វីមួយដែលខ្លួនចង់បានដោយការផ្លាស់ប្តូររូបភាពនោះ។ ការធ្វើដូចនេះ បុគ្គលនោះអាចផ្តួចផ្តើមឲ្យមានការទំនាក់ទំនង។ កុមារ ឬមនុស្សធំមានអូទីស្ស៊ីម អាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លាស់ប្តូរទំនាក់ទំនងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព ដើម្បីធ្វើការទំនាក់ទំនង ឬស្នើសុំ ផ្តល់គំនិត ឬក៏អ្វីមួយដែលអាចបង្ហាញ ឬធ្វើជានិមិត្តរូបនៅលើកាតរូបភាព។ ប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាព អាចធ្វើបានល្អពេលនៅផ្ទះ ឬក្នុងថ្នាក់រៀន។

បណ្ណាល័យខ្មែរ(ខ)៖ របៀបរៀន និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជាលក្ខណៈបុគ្គល

ឪពុកម្តាយរបស់ប្អូន អនុវត្តការប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈផ្លាស់ប្តូររូបភាពនេះយ៉ាងសកម្ម ដោយការរំលឹកឡើងវិញ និងចំណាយពេលវេលាច្រើនជាមួយប្អូន។ ពួកគាត់សរសើរប្អូននៅពេលប្អូនអនុវត្តតាម និងទទួលបានជោគជ័យ និងមានមោទនភាពចំពោះអ្វីដែលប្អូនបញ្ចប់កិច្ចការបានទៅតាមផែនការ។ ដោយសារឪពុកម្តាយរបស់គាត់សរសើរគាត់ភ្លាមៗ នៅពេលគាត់បានធ្វើកិច្ចការចប់ ប្អូនតែងតែចង់ធ្វើបន្ថែមទៀត។

បណ្ណាល័យខ្សែ(ក)៖ ការអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងបណ្តុះបណ្តាល

ប្អូនបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់នឹងចូលរៀនជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីមានជីវិតរស់នៅដោយឯករាជ្យ។ ឪពុកម្តាយរបស់ប្អូនបានចុះឈ្មោះឲ្យប្អូនចូលរៀនត្រៀមក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងរបស់អង្គការមួយ។ កម្មវិធីនេះបង្កើតឡើង ដើម្បីជួយយុវជនអូទីស្ទ្រីម ពួកគេអាចរៀនជំនាញចាំបាច់សម្រាប់ទទួលបានការងារធ្វើ និងរស់នៅដោយឯករាជ្យខ្លួនឯង។ ប្អូនបានរៀនជំនាញផ្សេងៗ ដូចជា ជួសជុលទូរស័ព្ទ បញ្ចូលទិន្នន័យ ថតចម្លងឯកសារ និងជំនាញការងារការិយាល័យផ្សេងៗទៀត។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

ការអប់រំត្រៀម និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ គឺជាមធ្យោបាយដ៏ប្រសើរមួយសម្រាប់ជួយកុមារអូទីស្តីម ដើម្បីត្រៀមទទួលបានការងារ និងឈានទៅរកជីវិតឯករាជ្យម្ចាស់ការខ្លួនឯង។ ឪពុកម្តាយជាច្រើនមិនមានសង្ឃឹមដោយសារគ្មានឱកាស និងមានការរើសអើងនឹងបញ្ហាអូទីស្តីម។ ឪពុកម្តាយត្រូវដឹងថា បុគ្គលអូទីស្តីមមានសមត្ថភាពរៀនបាន នៅពេលដែលការបណ្តុះបណ្តាលបានកែសម្រួលឲ្យសមស្របទៅនឹងរបៀបរៀនរបស់ពួកគេ។ ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយម្នាក់ លោកអ្នកអាចជួយកូនរបស់អ្នករកការងារធ្វើ ដោយធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យកូនអ្នកទទួលបានជំនាញចាំបាច់នៅមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ឬជាស្ថាប័នរដ្ឋ។

នេះជាព័ត៌មានមួយចំនួនសម្រាប់ជួយយុវជនអូទីស្តីម ដើម្បីត្រៀមទទួលបានការងារធ្វើ៖

- **ស្វែងរកស្ថាប័នដែលនៅជិតកន្លែងអ្នកកំពុងរស់នៅ៖** ឪពុកម្តាយអាចជួយកូនរបស់គាត់ដោយធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការក្នុង ស្រុក ស្ថាប័នរដ្ឋ ឬឯកជន ដើម្បីរៀនជំនាញដែលចាំបាច់ សម្រាប់ការងារ សហការណ៍ជាមួយអ្នកផ្សេងៗទៀត និងធ្វើតាមការណែនាំ (ដូចឪពុកម្តាយរបស់បូរ៉ាបានធ្វើ)។
- **ជ្រើសរើសជំនាញវិជ្ជាជីវៈដែលសមស្រប៖** យុវជនអូទីស្តីមម្នាក់ៗ មានចំណង់ចំណូលចិត្តការងារទៅតាមកម្រិតអូទីស្តីមរបស់គេ បញ្ហារួមផ្សំនានា និងរបៀបរៀនរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ វាមានសារៈសំខាន់ដែលមានជម្រើសផ្សេងៗសម្រាប់ពួកគេ មានអារម្មណ៍ងាយស្រួល និងជ្រើសរើសជំនាញ ដូចជាក្នុងករណីបូរ៉ា ដែលគាត់ចូលចិត្តរៀនជំនាញការិយាល័យជាជាងការងារផ្ទះ។

បណ្ណាល័យខ្សែ(ខ) ៖ ការអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងបណ្តុះបណ្តាល

គាត់បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសង្គម និងបំណិនជីវិត។ គាត់បានគេផ្តល់ឱកាសឲ្យរៀនពីការចម្អិនអាហារ ការងារសម្អាត និងបោកគក់ជាដើម។ល។ ប៉ុន្តែគាត់ចូលចិត្តរៀនជំនាញការិយាល័យជាងការងារផ្ទះ។ គាត់ក៏បានរៀនពីរបៀបទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអ្នកនៅកន្លែងការងារផងដែរ។ ឪពុកម្តាយរបស់**បូរ៉ា** គ្រូ និងមិត្តរួមការងាររបស់**បូរ៉ា**ផ្តល់ការគាំទ្រគាត់ ហើយជួយឲ្យគាត់រៀននូវជំនាញដែលចាំបាច់។ រឿងរ៉ាវរបស់**បូរ៉ា**គឺជាឧទាហរណ៍មួយពីរបៀបការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដែលសមស្របជាការចាប់អារម្មណ៍ចំពោះបុគ្គលអូទីស្ត្រីមម្នាក់ៗដើម្បីរៀបចំត្រៀមខ្លួនគេឆ្ពោះទៅរកភាពជោគជ័យក្នុងអាជីព។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- កែសម្រួលសម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាល តម្រូវនឹងបុគ្គលអូទិស្សីមម្នាក់ៗ៖ បុគ្គលអូទិស្សីមម្នាក់ៗមានជំនាញយល់ដឹងផ្សេងៗគ្នា រយៈពេលការផ្តល់ អារម្មណ៍ និងសមត្ថភាពរាងកាយ។ ដូចនេះគ្រូបណ្តុះបណ្តាលត្រូវធ្វើការកែប្រែ និងសម្របសម្រួលទៅតាមតម្រូវការរបស់បុគ្គលដែលមាន អូទិស្សីមម្នាក់ៗ។
- ជួយកូនដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គមរបស់គេ៖ ជំនាញសង្គមមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យក្នុងការងារ។ អ្នកអាចជួយកូន ដើម្បី អភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម ដោយលើកទឹកចិត្តគេ ឲ្យចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផ្សេងៗនៅផ្ទះ (ដូចជា ស្វាគមន៍ភ្ញៀវ- និយាយពាក្យជម្រាបសួរ) និង នៅទីសាធារណៈ ដូចជា និយាយពាក្យ អរគុណ និងនៅទីផ្សារ ពេលទិញសម្ភារៈអ្វីមួយ ឬក៏ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពកីឡា (ហែលទឹក)។
- សារៈសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម និងប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅកន្លែងការងារ៖ ជំនាញប្រាស្រ័យទាក់ទងគឺមានសារៈសំខាន់ផងដែរ ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យនៅកន្លែងការងារ។ គ្រូបង្វឹកការងារ គួរតែបង្កើតឱកាសជាក់លាក់សម្រាប់យុវវ័យដែលមានអូទិស្សីម ដើម្បីអភិវឌ្ឍ ជំនាញសង្គម និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់គេ ដោយលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យចូលរួម ក្នុងកិច្ចសន្ទនា និងសកម្មភាពទាំងអស់ នៅក្នុងមណ្ឌល បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

កិច្ចសហការល្អរវាងក្រុមគ្រូសារ និងបុគ្គលិកបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីធ្វើផែនការ និងវាយតម្លៃឲ្យបានញឹកញាប់លើការវិវត្ត និងកែសម្រួលកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីឲ្យសមស្របទៅនឹងចំណូលចិត្ត និងក្តីប្រាថ្នារបស់យុវជនអូទិស្សីមម្នាក់ៗ នឹងជួយគេឲ្យបានទទួលលទ្ធផលជោគជ័យ។

បណ្ណាល័យខ៤(ក)៖ បញ្ហាអាកប្បកិរិយានៅកន្លែងការងារ (អាកប្បកិរិយាផ្លូវភេទ)

ប្តីបង្ហាញអាកប្បកិរិយាផ្លូវភេទមិនសមរម្យនៅទីសាធារណៈ។ ឪពុកម្តាយប្តីបានដឹងថា ប្តីបានបង្ហាញអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យនៅមណ្ឌល
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដោយគាត់ប៉ះ និងលេងជាមួយប្រដាប់ភេទរបស់គាត់។ ស្ថានភាពនោះបានធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយគាត់មានការព្រួយបារម្ភ។
ពួកគាត់ជួបគ្រូពេទ្យ ចិត្តវិទ្យា ដែលធ្លាប់បានស្គាល់ប្តីពីមុន។ គ្រូពេទ្យចិត្តវិទ្យាបានពន្យល់ថា នេះជាដំណាក់កាលវិវត្តធម្មតា ហើយកុំមានទាំងអស់
បង្ហាញភាពឯកជនរបស់គេ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

ការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាអាកប្បកិរិយាក្នុងចំណោមយុវវ័យដែលមានអូទីស្ត្រីម និងការជួយពួកគេ៖

- ត្រូវមានចិត្តអត់ធ្មត់ និងមានការយោគយល់៖ វាមានសារៈសំខាន់ដែលត្រូវអត់ធ្មត់ និងយោគយល់ដល់យុវវ័យដែលមានអូទីស្ត្រីម ជាពិសេសនៅពេលគេមានបញ្ហាអាកប្បកិរិយា ដែលមិនសមស្របជាមួយនឹងការរំពឹងទុករបស់សាធារណៈជន។
- កត់សម្គាល់អំពីបរិបទ និងកត្តាបង្កហេតុ៖ តើអ្វីដែលបណ្តាលឲ្យមានបញ្ហាអាកប្បកិរិយា? នៅពេលដែលអ្នកដឹងពីការបង្កហេតុ អ្នកអាចធ្វើការកែប្រែវា ឬក៏ធ្វើផែនការដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានោះ។ ក្នុងករណីរបស់**ប្លូរ៉ា** បញ្ហាអាកប្បកិរិយាគឺទាក់ទងទៅនឹងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍របស់គាត់។ ការផ្លាស់ប្តូរអ្វីមួយរបស់គាត់ជំរុញឲ្យគាត់មានអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យ។
- កំណត់ការរំពឹងទុកឲ្យបានច្បាស់លាស់៖ វាមានសារៈសំខាន់ដើម្បីឲ្យយុវវ័យដឹងនូវអ្វីជាការរំពឹង នៅក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗគ្នា។ ធ្វើដូចនេះគឺជួយពួកគេឲ្យយល់ពីអាកប្បកិរិយាដែលទទួលយកបាន និងអ្វីដែលមិនទទួលយកបាន ហើយផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយានោះ។ ឪពុកម្តាយរបស់**ប្លូរ៉ា** ដោយមានការណែនាំពីអ្នកព្យាបាល បានធ្វើឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់ចំពោះ**ប្លូរ៉ា** មិនមានបញ្ហាអ្វីទេដែលបង្ហាញពីភេទជាលក្ខណៈឯកជនតែមិនមែននៅកន្លែងសាធារណៈនោះទេ។
- ប្រើប្រាស់រូបភាពដើម្បីធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទង៖ កុមារអូទីស្ត្រីមរៀនប្រសើរបំផុតតាមរយៈការមើល ដូច្នោះ ការប្រើប្រាស់រូបភាពជាជំនួយអាចជាមធ្យោបាយដ៏ល្អបំផុតដើម្បីជួយគេឲ្យយល់ពីការណែនាំ និងកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ។ ឪពុកម្តាយរបស់**ប្លូរ៉ា**ប្រើប្រាស់រូបភាពនៅក្នុងបន្ទប់ទឹករបស់**ប្លូរ៉ា** ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការបង្ហាញពីភាពឯកជន គឺអាចអនុញ្ញាតធ្វើបាននៅក្នុងកន្លែងឯកជនខ្លួនឯង និងមិនមែននៅក្នុងទីសាធារណៈនោះទេ។

បណ្ណាល័យខ៤(ខ)៖ បញ្ហាអាកប្បកិរិយានៅកន្លែងការងារ (អាកប្បកិរិយាផ្លូវភេទ)

គ្រូពេទ្យចិត្តវិទ្យាបានពន្យល់ របៀបបង្រៀនប្តីអំពីភាពខុសគ្នារវាងកន្លែងសាធារណៈ (កន្លែងធ្វើការ ឬទីផ្សារ។ល។) និងកន្លែងឯកជន (ដូចជាក្នុងបន្ទប់គេង ឬបន្ទប់ទឹក និងនៅផ្ទះ) និងធ្វើឲ្យគាត់យល់ថា ការធ្វើសកម្មភាពហ្នឹង គឺអាចធ្វើបាននៅកន្លែងឯកជនមិនមែននៅកន្លែងសាធារណៈនោះទេ។ ប្តីអាចយាត់ចិត្តខ្លួនគាត់ដោយការលេងកេរ្តិ៍ខ្មាស់របស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់ទឹក ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់គាត់រីករាយពីការរីកចម្រើនរបស់គាត់។ ជាមួយនឹងការគាំទ្រដ៏ត្រឹមត្រូវ យុវវ័យដែលមានអូទិស្សឹមអាចជំនះបាននូវបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗរបស់គេ ហើយសម្រេចបាននូវគោលបំណងរបស់គេ។

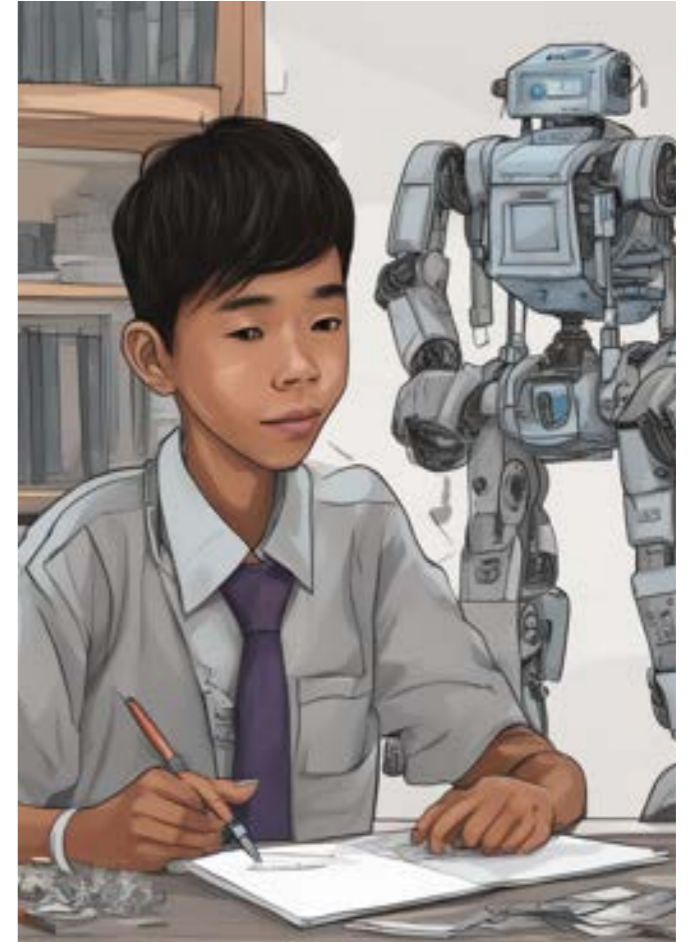
ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- ផ្តល់ការជំរុញលើកទឹកចិត្តជាវិជ្ជមាន៖ នៅពេលដែលបុគ្គលអូទីស្ត្រីម មានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន សូមច្បាស់លាស់សរសើរពីទង្វើរបស់គេ។ ធ្វើដូចនេះ ជួយគេឲ្យរៀនថាឥរិយាបថល្អតែងតែត្រូវបានទទួលការសរសើរ។ **បូរ៉ា** ឆាប់យល់ នៅពេលដែលឪពុកម្តាយរបស់គាត់សរសើរគាត់ ពីការបញ្ឈប់អាកប្បកិរិយាមិនល្អ។
- **អនុវត្តឲ្យបានជាប់លាប់**៖ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីឲ្យមានភាពជាប់លាប់ជាមួយនឹងការរំពឹងទុករបស់អ្នកទាំងនៅផ្ទះ(ទីកន្លែងឯកជន) និងកន្លែងសាធារណៈ (ឧទាហរណ៍នៅក្នុងមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ)។ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីជួយយុវវ័យរៀនពីអ្វីដែលជាការរំពឹងទុកចំពោះគេ និងមានអាកប្បកិរិយាសមរម្យ ដូចជា ក្នុងករណីបូរ៉ាជាដើម។

វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការស្វែងរកជំនួយពីអ្នកជំនាញ ដើម្បីជួយយុវជនអូទីស្ត្រីម ជំនះនូវឧបសគ្គផ្សេងៗ ដែលកើតមានជាក់លាក់នៅក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ។

បណ្ណាល័យខ្មែរ(ក)៖ ដោយធ្វើសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃគ្រប់គ្រាន់ បូកមានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូល និងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់រៀនជំនាញវិជ្ជាជីវៈ

ផលលំបាកដ៏ធំមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាដែលបូកបានជួបប្រទះ គឺរៀនជំនាញសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ ឪពុកម្តាយបូកបានធ្វើការជាមួយអ្នកព្យាបាលគាត់ ដើម្បីធ្វើផែនការបង្រៀនគាត់ពីជំនាញសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ ផែនការនោះ គឺចាប់ផ្តើមពីជំនាញសាមញ្ញ ដូចជា ដុសធ្មេញ និងលាងសំអាតដៃ។ ឪពុកម្តាយបូកបានរៀបចំជំនាញទាំងនេះទៅជាដំណាក់កាលតូចៗ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈជំនួយ ដើម្បីជួយគាត់ឲ្យយល់ពីអ្វីដែលយើងចង់ឲ្យគាត់ធ្វើ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

ជំនាញសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ គឺចាំបាច់សម្រាប់បុគ្គលអូទិស្សីម ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យចូលរួមនៅក្នុងសង្គម ជាពិសេសចូលរួមរៀនក្នុងមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងរៀនពីកិច្ចការងារដើម្បីរស់នៅមានភាពឯករាជ្យនៅក្នុងជីវិត។ ជំនាញសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃសាមញ្ញៗ មួយចំនួនគឺ ងូតទឹក ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ ញ៉ាំអាហារ សម្អិតសម្អាងខ្លួន និងការចូលបង្គន់។

វាមានសារៈសំខាន់ ដើម្បីកែលម្អវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀន ទៅតាមសេចក្តីត្រូវការ និងសមត្ថភាពរបស់កុមារ។ បុគ្គលដែលមានអូទិស្សីម មានជំនាញចលនាគ្រប់គ្រាន់(ការដើររត់និងសរសេរជាដើម)។ ប៉ុន្តែគេមានផលលំបាកដើម្បីយល់ពីលំដាប់លំដោយថាតើមួយសកម្មភាពណាធ្វើមុន បន្ទាប់ និងក្រោយគេ ហើយនៅពេលណាដែលសកម្មភាពត្រូវបានបញ្ចប់។ ឧទាហរណ៍ត្រូវពាក់អាវមុនពេលបិទទ្រូវ។ ដើម្បីឲ្យគេងាយយល់ ត្រូវមានរូបភាពជាជំនួយច្រើនជាង។ វាក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរ ត្រូវមានភាពជាប់លាប់នឹងប្រើរូបភាព សម្រាប់ជាជំនួយ ប្រសិនបើប្រើមិនមាន ការរីកចម្រើនទេ នោះអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូររូបភាព សម្ភារៈផ្សេងវិញ។

បណ្ណាល័យខ្មែរ(ខ)៖ ដោយធ្វើសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃគ្រប់គ្រាន់ បូកមានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូល និងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់រៀនជំនាញវិជ្ជាជីវៈ

ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ បូកមានលទ្ធភាពអ្វីៗខ្លួនឯង ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ និងហូបអាហារខ្លួនឯងមួយជំហានម្តងៗ។ គាត់នៅ មានផលលំបាកជាមួយនឹង ជំនាញសុគតស្មារតីមួយចំនួនទៀត ដូចជា ដាក់ឡើងអាវ និងចងខ្សែស្បែកជើងរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់អាចធ្វើបានខ្លះៗហើយ។ ឪពុកម្តាយបូកមាន មោទនភាពចំពោះអ្វីដែលបូកបានធ្វើ ហើយមិត្តភក្តិ និងគ្រូរបស់គាត់បានចូលចិត្តគាត់ ដោយសារគាត់សម្អាតខ្លួនបានល្អ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

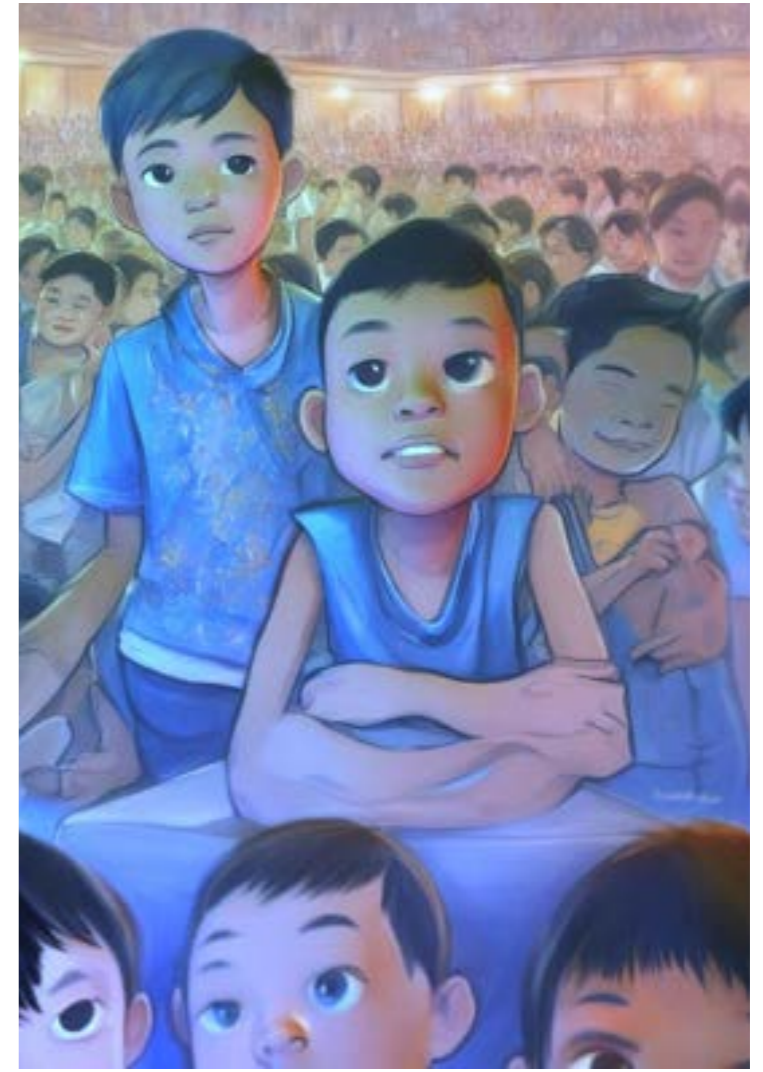
នេះជាសារអប់រំសំខាន់មួយចំនួនសម្រាប់ការបង្រៀនជំនាញសកម្មភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃដល់បុគ្គលដែលមានអូទីស្ស៊ីម៖

- ចូរអនុញ្ញាតឲ្យយុវវ័យអូទីស្ស៊ីមចូលរួមក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការ៖ ឲ្យគេជ្រើសរើសជំនាញមួយណាដែលគេចង់រៀនដោយឲ្យជាជម្រើសដល់គេជ្រើសរើសជាឧទាហរណ៍ តើគេចង់រៀនពីការស្លៀកពាក់ ឬការសម្អិតសម្អាងខ្លួន។
- ប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង និងសម្ភារៈ រូបភាពជាជំនួយ៖ នៅពេលដែលអាចធ្វើបាន បង្ហាញយុវវ័យមានអូទីស្ស៊ីម នូវជំហានដែលនាំទៅរកជំនាញដែលគេត្រូវរៀននៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់គេ។
- ផ្តល់ឱកាសដើម្បីអនុវត្ត៖ នៅពេលដែលបុគ្គលនោះមានការអនុវត្តកាន់តែច្រើន គាត់នឹងមានភាពជឿជាក់ក្នុងការអនុវត្តជំនាញនោះបានកាន់តែប្រសើរ។
- ធ្វើការកែសម្រួលផែនការ និងសម្ភារៈ ៖ រូបភាពជំនួយ ប្រសិនបើគ្មានការរីកចម្រើនក្នុងការរៀនជំនាញនោះ។
- មានភាពវិជ្ជមាន និងការលើកទឹកចិត្ត៖ សរសើរកុមារពេលគេធ្វើអ្វីមួយបានសម្រេច ទោះជាឿងតូចតាចក៏ដោយ។

ដោយការចំណាយពេលវេលានិងភាពអត់ធ្មត់កុមារនិងយុវវ័យដែលមានអូទីស្ស៊ីមអាចរៀនជំនាញរស់នៅប្រចាំថ្ងៃនិងបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីរៀនជំនាញដែលគេអាចរស់នៅដោយឯករាជ្យខ្លួនឯងបាន។

បណ្ណាល័យខ្លះ បូកទៅមើលការប្រគុំតន្ត្រី (ការលើកកម្ពស់ជំនាញទំនាក់ទំនងសង្គម)

បូករៀនជំនាញទំនាក់ទំនងសង្គម តាមរយៈរូបភាព ដូចជាការជម្រាបសួរគ្នា។ គាត់ក៏បានរៀនពីការបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់គាត់ និងយល់ពីការប្រើសញ្ញាក្នុងសង្គម។ នៅក្នុងពេលបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ មិត្តរួមថ្នាក់របស់បូកបានទៅមើលការប្រគុំតន្ត្រី។ បូកមានអារម្មណ៍រំភើបប៉ុន្តែហាក់ភ័យព្រួយ។ គាត់បានដកដង្ហើមវែងៗ ហើយមានភាពសម្រាកស្ងាត់ស្ងៀម។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

ការទំនាក់ទំនងសង្គមគឺជាសមត្ថភាពប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ រួមមានដូច៖

- ការប្រើក្រសែភ្នែក
- ការបង្ហាញទឹកមុខ
- មើលភាសាកាយវិការ
- ការប្តូរវេនក្នុងការសន្ទនា
- ការបង្ហាញពីអារម្មណ៍
- ការយល់ពីការប្រើប្រាស់សញ្ញាក្នុងសង្គម

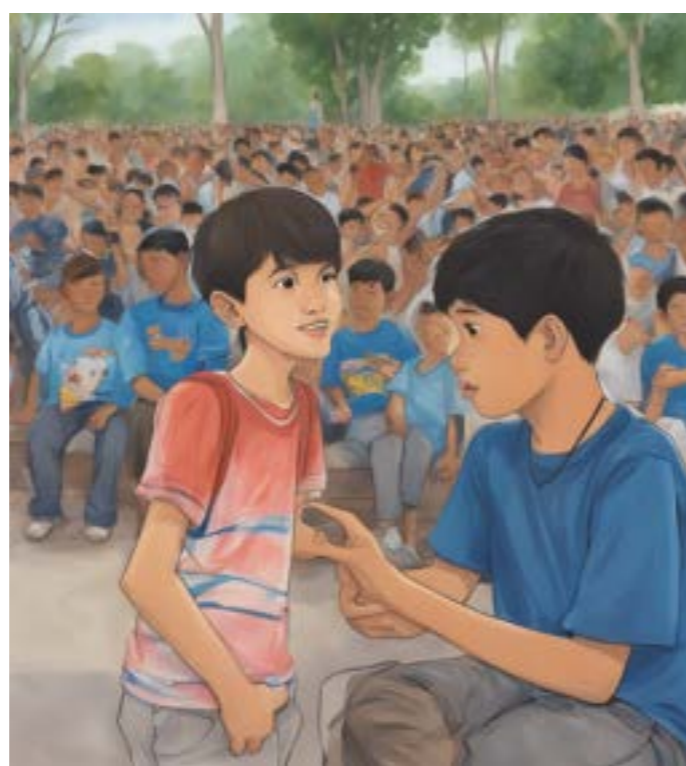
បុគ្គលដែលមានអូទីស្ស៊ីមភាគច្រើន មានផលលំបាកក្នុងការទំនាក់ទំនងសង្គម។ នេះជាការលំបាកសម្រាប់ពួកគេក្នុងការបង្កើតមិត្តភក្តិថ្មីៗ ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសង្គម និងការទទួលបានជោគជ័យនៅសាលារៀន និងការងារ។

មានមធ្យោបាយមួយចំនួនដើម្បីលើកកម្ពស់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងសង្គម៖

- ការបណ្តុះបណ្តាលពីជំនាញសង្គម៖ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះបង្រៀនបុគ្គលដែលមាន អូទីស្ស៊ីមពីជំនាញដែលគេត្រូវការដើម្បីធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអ្នកដទៃ។
- ការព្យាបាលភាសា៖ អ្នកព្យាបាលភាសា ជួយបុគ្គលអូទីស្ស៊ីម ឲ្យអង្គុយទល់មុខគ្នានៅពេលទំនាក់ទំនង ដើម្បីបង្កើនជំនាញក្នុងការនិយាយ និងភាសារបស់គេ។

បណ្ណាល័យខ្លះ បូកទៅមើលការប្រគំតន្ត្រី (ការលើកកម្ពស់ជំនាញទំនាក់ទំនងសង្គម)

នេះជាពេលវេលាដ៏ល្អមួយសម្រាប់បូក ប៉ុន្តែគាត់មានផលលំបាកក្នុងការបង្កើតមិត្តភក្តិថ្មីៗ។ គាត់ត្រូវការបង្កើនជំនាញសង្គមរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតមិត្តភក្តិថ្មីៗ។ រឿងរ៉ាវរបស់បូកគឺជាការរំលឹកថា បុគ្គលដែលមានអូទីស្ត្រីមត្រូវការពេលវេលា និងការខិតខំប្រឹងប្រែង រៀនជំនាញសង្គម និងការទំនាក់ទំនង។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- ការព្យាបាលតាមរបៀបលេង៖ ការព្យាបាលតាមរបៀបលេងនេះ ជួយកុមារអូទីស្ត្រីម ឲ្យចេះរងចាំវេនគ្នា និងរៀននូវរបៀបទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ។
- នេះជាព័ត៌មានបន្ថែមសម្រាប់លើកកម្ពស់ក្នុងការទំនាក់ទំនងសង្គមដល់កុមារដែលមានអូទីស្ត្រីម៖
- ឆាប់ចាប់ផ្តើម៖ បើអ្នកឆាប់ចាប់ផ្តើមអនុវត្តជំនាញទំនាក់ទំនងសង្គម នេះកាន់តែប្រសើរ។
- អនុវត្តន៍ដោយមានភាពរីករាយ៖ រៀនដោយភាពរីករាយជាមួយកុមារ។ រកវិធីដើម្បីធ្វើសកម្មភាពទំនាក់ទំនងសង្គម ដោយមានលក្ខណៈរីករាយ និងមានការចូលរួម។
- មានភាពអត់ធ្មត់៖ ការរៀនជំនាញថ្មីត្រូវការពេលវេលា។ ត្រូវមានការអត់ធ្មត់ជាមួយកូនរបស់អ្នក និងសូមកុំមានការបាក់ទឹកចិត្ត ប្រសិនបើគេមិនបានរៀនចេះគ្រប់មុខ។
- សរសើរកូនពីភាពជោគជ័យរបស់កូន៖ នៅពេលកូនធ្វើអ្វីមួយបានល្អ ត្រូវសរសើរគេ។ ធ្វើដូចនេះដើម្បីលើកទឹកចិត្តគេបន្តការខិតខំប្រឹងប្រែង និងដើម្បីរៀនពីកំហុសរបស់គេ។

ដោយមានការចំណាយពេលវេលា និងមានភាពអំណត់ បុគ្គលអូទីស្ត្រីមអាចរៀនជំនាញដែលគេត្រូវការ ដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទងឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអ្នកដទៃ។

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ(ក) ៖ សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ និងការយល់ព្រម សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងរកការងារធ្វើ

ដោយសារ ប្តី មានអាយុកាន់តែច្រើន ឪពុកម្តាយរបស់គាត់បានចាប់ផ្តើមគិតអំពីអនាគតរបស់គាត់។ ឪពុកម្តាយរបស់ប្តីបានជួបជាមួយ បុគ្គលិកសង្គមដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានអំពីឱកាសការងារផ្សេងៗសម្រាប់យុវវ័យអូទីស្ស៊ីម។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

តួនាទីរបស់ឪពុកម្តាយនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងនៅកន្លែងការងារ

ឪពុកម្តាយកុមារអូទីស្ស៊ីមមានតួនាទីសំខាន់ ចំពោះអនាគតកូនរបស់ពួកគាត់។ ពួកគាត់មានឱកាសពិភាក្សាជាមួយអ្នកព្យាបាល និងបុគ្គលិកសង្គម ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងករណី មើលការខុសត្រូវ អំពីជម្រើសការងារផ្សេងៗដែលមានសម្រាប់ប្តី។ អ្នកគ្រប់គ្រងករណីនឹងជ្រើសរើសវិជ្ជាជីវៈ ដែលត្រូវនឹងសមត្ថភាព និងចរិតលក្ខណៈរបស់គេ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ឪពុកម្តាយយល់ព្រមចំពោះការរៀនសូត្រធ្វើការងារ អាស្រ័យទៅលើជំនាញដែលគាត់ទទួលបាននៅមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។ ឪពុកម្តាយក៏គួរគិតអំពីចំណាប់អារម្មណ៍ និងក្តីប្រាថ្នារបស់កូនគាត់ផងដែរ នៅពេលជ្រើសរើសកន្លែងការងារ។

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ(ខ) ៖ សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ និងការយល់ព្រម សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងរកការងារធ្វើ

បន្ទាប់ពីឪពុកម្តាយយល់ព្រម ប្តីវាបានចុះឈ្មោះចូលហាត់រៀនធ្វើការងារ ហើយពេលនេះគាត់អាចចម្អិនអាហារ លាងសម្អាត និងធ្វើការបោកគក់។ គាត់ក៏បានរៀនពីរបៀបគ្រប់គ្រងលុយរបស់គាត់ និងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរសាធារណៈ។ សាច់រឿងរបស់ ប្តីវាបានបង្ហាញអំពីសារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

នេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួនដែលឪពុកម្តាយអាចគាំទ្រចំពោះការងារកូនរបស់គាត់៖

- ចូលរួមក្នុងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ កូនរបស់អ្នក។
- ស្វែងរកអ្នកផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលអប់រំវិជ្ជាជីវៈ ដែលមានបទពិសោធន៍ ធ្វើការជាមួយមនុស្សអូទីស្ត្រីម។ ធ្វើដូចនេះដើម្បីធានាថាកូនរបស់អ្នក បានទទួលការគាំទ្រចំពោះជំនាញដែលគេត្រូវរៀន។
- ពិភាក្សាគ្នាជាមួយអ្នកគ្រប់គ្រងករណីកូនលោកអ្នក (បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច) នៅក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អំពីតម្រូវការរបស់គេ និង ជម្រើសផ្សេងៗមុនពេលជ្រើសរើសការងារ។
- ធ្វើការជាមួយគ្រូបង្វឹកកូនរបស់អ្នក និងអ្នកគ្រប់គ្រងករណី ដើម្បីធ្វើផែនការថែទាំសុខភាព និងផែនការការងារដែលអាចបំពេញតម្រូវការ របស់គេ។ ធ្វើដូច្នោះ អាចជួយឲ្យកូនរបស់អ្នកមានសុខភាពល្អ និងអាចចូលរួមនឹងការងារដែលគេពេញចិត្ត។
- បង្ហាញគេឲ្យឃើញថា លោកអ្នកជឿជាក់លើសមត្ថភាពរបស់គេ ហើយគេអាចសម្រេចបានជោគជ័យក្នុងការងាររបស់គេ និងសម្រេច គោលបំណងដែលគេចង់បាន។

តាមរយៈធ្វើការងាររួមគ្នា ឪពុកម្តាយ និងអ្នកជំនាញ អាចជួយបុគ្គលដែលមានអូទីស្ត្រីមសម្រេចបានសក្តានុពលពេញលេញរបស់គេ។

បណ្ណាល័យខ្លះៗ កិច្ចសហការរវាងវិស័យអប់រំ សុខាភិបាល និងសង្គមកិច្ច

គ្រូពេទ្យ

អ្នកព្យាបាល

បុគ្គលិកសង្គម

គ្រូបង្រៀន

ឪពុកម្តាយរបស់ប្តីវាបានធ្វើការយ៉ាងសកម្មជាមួយនឹងអ្នកព្យាបាលរបស់ប្តីវា គ្រូបង្រៀន និងបុគ្គលិកសង្គម ដើម្បីបង្កើតផែនការសម្រាប់ការអប់រំរបស់ប្តីវា និងការថែទាំសុខភាព។ ប្តីវាមានភាពប្រសើរឡើងនូវបញ្ហាញាណរបស់គាត់ ហើយសាលារបស់គាត់បានផ្តល់ឱកាសដល់គាត់ដើម្បីចូលរួមសកម្មភាពក្នុងក្រុម។ ប្តីវាក៏មានភាពប្រសើរឡើងនូវភាពរឹតតែសម្រាប់សេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់គាត់ដែលរំខានដល់ការរៀនសូត្ររបស់គាត់។ គាត់បានចូលរួមក្នុងកម្មវិធីព្យាបាល និងបង្ហាត់បង្រៀនកុមារអូទីស្ត្រីម និងកុមារពិការដែលមានបញ្ហាទំនាក់ទំនង ដែលបានជួយគាត់ឲ្យមានការផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

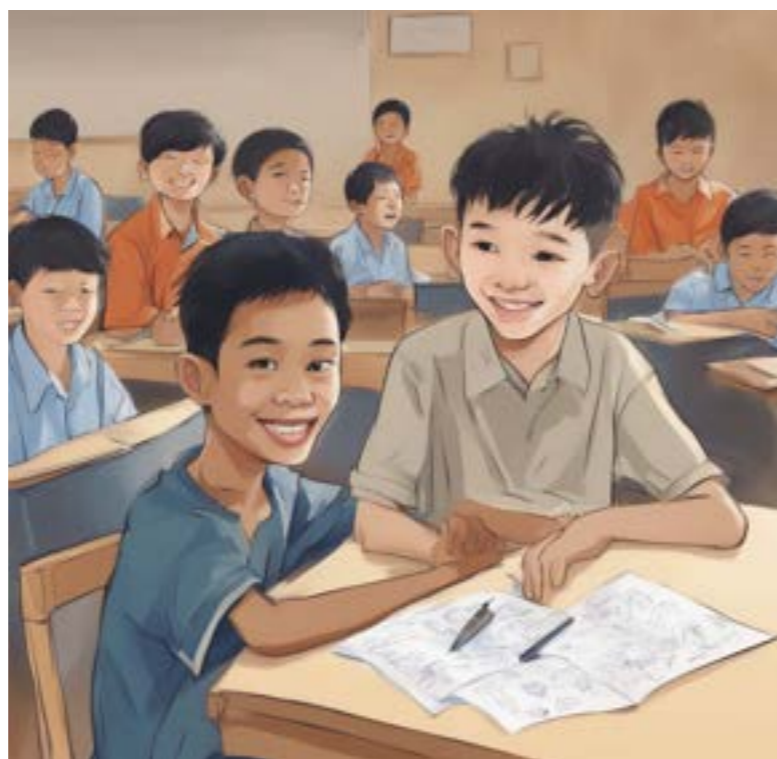
កិច្ចសហការរវាងអ្នកផ្តល់សេវាកម្មផ្សេងៗគ្នា ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលជោគជ័យ

យុវវ័យដែលមានអូទីស្ស៊ីម មានតម្រូវការផ្សេងៗគ្នា និងដូចនេះ អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព អ្នកផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអ្នកគ្រប់គ្រងករណី (បុគ្គលសង្គម) ត្រូវតែចូលរួមគ្នាដើម្បីធ្វើផែនការសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ។

- អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព ធ្វើការវាយតម្លៃលម្អិត និងគាំទ្រដល់កុមារអូទីស្ស៊ីម ដើម្បីជំនះនូវបញ្ហាសុខភាពរបស់គេ។ ពួកគេផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់ឪពុកម្តាយ ដើម្បីមានតួនាទីជាអ្នកសហព្យាបាល និងជួយកូនរបស់គេនៅផ្ទះ។
- អ្នកផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មើលពីសមត្ថភាព ចំណុចខ្លាំង និងផលលំបាកផ្សេងៗដែលយុវវ័យអូទីស្ស៊ីមជួបប្រទះ និងពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់គេ និងអ្នកគ្រប់គ្រងករណី ដើម្បីជ្រើសរើសការងារដែលសមរម្យ។
- ឪពុកម្តាយដើរតួជាអ្នកសហការក្នុងការព្យាបាល រៀនអំពីយុទ្ធសាស្ត្រ បទអន្តរាគមន៍ដែលសមស្របពីអ្នកព្យាបាល នៅមជ្ឈមណ្ឌល ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលរបស់អង្គការការីតាស-CCAMH និងធ្វើការអនុវត្តនៅផ្ទះ។ ដោយមានក្តីស្រឡាញ់ និងការគាំទ្រ ហើយនឹងការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីអ្នកគ្រប់គ្រងករណី ពួកគេអាចជួយយុវវ័យមានអូទីស្ស៊ីម ទទួលបានធនធាន និងការបណ្តុះបណ្តាលដែលគេត្រូវការ។

បណ្ណាល័យខ៨(ខ)៖ កិច្ចសហការរវាងវិស័យអប់រំ សុខាភិបាល និងសង្គមកិច្ច

ដោយមានការជួយពីឪពុកម្តាយ គ្រូបង្រៀន និងអ្នកព្យាបាល ប្រាំមានការរីកចម្រើនច្រើន មានមិត្តភក្តិ និងបានចូលរួមក្នុងក្លឹបសកម្មភាព កីឡានៅសាលារៀន។ សាច់រឿងរបស់ប្រាំបង្ហាញពីចំណុចសំខាន់នៃការសហការរវាងឪពុកម្តាយ គ្រូបង្រៀន អ្នកព្យាបាល និងបុគ្គលិកសង្គម ដែលបានធ្វើការរួមគ្នា បង្កើតផែនការជួយជាលក្ខណៈបុគ្គលម្នាក់ៗ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

ប្រសិនបើអ្នកជាឪពុកម្តាយរបស់កុមារមានអូឌីស្សីម ជាការសំខាន់ណាស់ ដែលអ្នកត្រូវយល់ដឹងពីកិច្ចសហការយ៉ាងសកម្មរវាង ផ្នែកសុខាភិបាល អប់រំ និងសង្គមកិច្ច។

នេះជាព័ត៌មានបន្ថែមមួយចំនួន៖

- ត្រូវធ្វើការទំនាក់ទំនងឲ្យបានទូលំទូលាយ បង្ហាញពីផលលំបាករបស់កូនអ្នក និងតម្រូវការផ្សេងៗ ទៅទាំងអ្នកព្យាបាល និងគ្រូ។
- ធ្វើការជាមួយនឹងអ្នកព្យាបាលរបស់កុមារ និងអ្នកគ្រប់គ្រងករណី ដើម្បីរៀបចំផែនការថែទាំសុខភាព ដែលរួមទាំងការបញ្ជូន ត្រឹមត្រូវ នៅពេលកុមារជួបបញ្ហាថ្មីៗ ដូចជា បញ្ហារពិស ជំងឺប្រកាច់ និងបញ្ហាគេង។ល។
- នៅពេលជ្រើសរើសអ្នកផ្តល់សេវាអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ចាំបាច់ត្រូវពិភាក្សាលម្អិតជាមួយអ្នកគ្រប់គ្រងករណី(បុគ្គលិកសង្គម) អំពីប្រភេទគាំទ្រដែលគេត្រូវការដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ ក៏ដូចជាចំណុចដែលត្រូវអនុវត្ត ដូចជាបញ្ហាធ្វើដំណើរឆ្ងាយពីផ្ទះទៅមណ្ឌល បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ។

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ៖ អ្នកបង្វឹកការងារ ជាអ្នកសម្របសម្រួល និងអ្នកគាំទ្រ

ឪពុកម្តាយរបស់ប្អូនបានដឹងពីកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេស ដែលបានផ្តល់ដោយក្រសួងការងារ អប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ព្រមទាំងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនៅកម្ពុជា។ គ្រូបង្វឹកការងារ សម្របសម្រួលរវាងនិយោជក ឪពុកម្តាយ និងយុវជនអូទីស្ទរីម ដើម្បីរកការងារដែលសមស្របទៅនឹងជំនាញ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ប្អូន។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

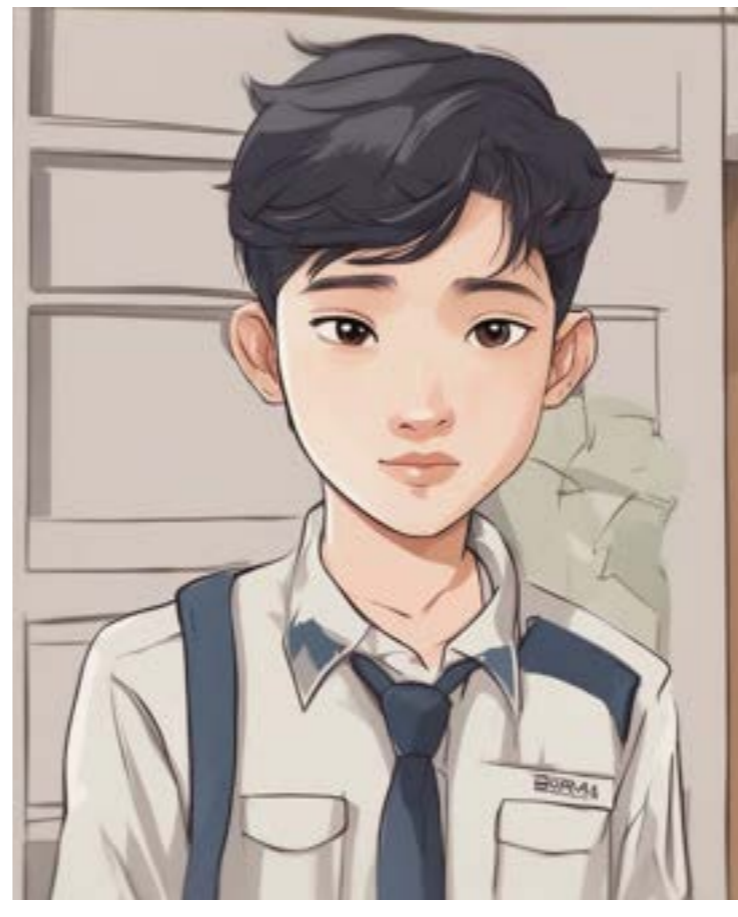
កិច្ចសហការដើម្បីទទួលបានជោគជ័យនៅកន្លែងការងារ

បុគ្គលអូទីស្សឹមអាចទទួលបានជោគជ័យនៅកន្លែងការងារបាន ដោយមានកិច្ចសហការយ៉ាងសកម្ម និងការរៀបចំផែនការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព រវាងនិយោជក គ្រូបង្វឹកការងារ ឪពុកម្តាយ និងបុគ្គលអូទីស្សឹមខ្លួនឯង។

- **និយោជក:** គួរតែត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ឲ្យបុគ្គលអូទីស្សឹមធ្វើការនៅក្នុងកន្លែងការងារ។ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ការងារដែលសមស្របនឹងជំនាញ និងសមត្ថភាពរបស់គេ ក៏ដូចជាមានការណែនាំតាមរយៈរូបភាពសមស្រប។
- **គ្រូបង្វឹកការងារ:** គួរតែពិនិត្យឲ្យបានញឹកញាប់អំពីការអនុវត្តការងាររបស់គេ និងផ្តល់ការគាំទ្រដែលចាំបាច់។ នៅពេលចាំបាច់ ត្រូវពិនិត្យមើលកាលវិភាគជារូបភាព និងធ្វើវាឲ្យមានលក្ខណៈសាមញ្ញ ជាជំហាន ប្រសិនបើបុគ្គលអូទីស្សឹមមានផលលំបាកក្នុងការធ្វើតាមការណែនាំ។ គ្រូបង្វឹកការងារ សម្របសម្រួលរវាងនិយោជក និងក្រុមគ្រួសារ ដើម្បីឲ្យបុគ្គលអូទីស្សឹមអាចសម្រេចជោគជ័យនៅកន្លែងការងារ និងនៅតែបំពេញការងារបាន។

បណ្ណាល័យខ័ណ្ឌ៖ អ្នកបង្វែរការងារ ជាអ្នកសម្របសម្រួល និងអ្នកគាំទ្រ

ការងារដែលផ្តល់ដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល បានធ្វើឲ្យប្តូរមានសេដ្ឋកិច្ចសមរម្យគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្លួនឯង។ ឪពុកម្តាយ គ្រូបង្វែរ ការងារ និងនិយោជក បានជួបគ្នាជាទៀងទាត់ដើម្បីពិភាក្សាគ្នាពីការរីកចម្រើនរបស់ប្តូរ និងប្រាកដថាគាត់នៅតែបន្តការងាររបស់គាត់។ សាច់រឿងរបស់ប្តូរគឺជាការជំរុញទឹកចិត្ត ដែលបង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃកិច្ចសហការណ៍រវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅវិញទៅមក។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- **ឪពុកម្តាយ:** គួរយល់ដឹងអំពីព្រំដែនកំណត់របស់កូន និងមិនទាមទារ ឬរំពឹងទុកខ្ពស់ពេកនោះទេ។ ដោយធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រូបង្វឹក ការងារឲ្យបានជាប់លាប់ គេអាចជួយផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកស្មារតី និងការគាំទ្រផ្សេងៗទៀតដល់យុវជនអូទីស្តីមដើម្បីឲ្យគេមានការពេញចិត្ត និងបន្តការងាររបស់គេ។
- **បុគ្គលអូទីស្តីម:** គឺទៀងត្រង់ មកធ្វើការងារទៀងពេល និងខិតខំធ្វើការងារ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺពួកគេអាចមានបញ្ហាប្រឈម ក្នុងការរៀនជំនាញថ្មី។ ដោយមានការគាំទ្រគ្រប់គ្រាន់ និងការយល់ដឹង យោគយល់ពីនិយោជក និងគ្រូបង្វឹកការងារ គេនឹងទទួលបាន ជោគជ័យនៅកន្លែងការងារ។

ដោយធ្វើការងាររួមគ្នារវាងនិយោជក គ្រូបង្វឹកការងារ និងឪពុកម្តាយ
បុគ្គលអូទីស្តីមអាចបំពេញការងារបានល្អដូចអ្នកដទៃទៀតដែរ។

បណ្ណាល័យខ្សែ១០(ក)៖ បញ្ហារៀបការ ការរស់នៅជាមួយគ្នា និង រស់នៅដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការ

ប្តីបានជួបនារីម្នាក់ឈ្មោះ អារីយ៉ា នៅកន្លែងធ្វើការងាររបស់គាត់។ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ឆ្ងល់ថា តើអារីយ៉ាអាចរស់នៅជាមួយកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយផ្តល់ការគាំទ្រដែលចាំបាច់សម្រាប់ប្តីដោយរបៀបណា។ ឪពុកម្តាយរបស់ប្តី បានជួបជាមួយនឹងអ្នកប្រឹក្សាយោបល់របស់ប្តី ដែលបានពន្យល់ដល់អារីយ៉ា និងឪពុកម្តាយរបស់នាងអំពីសារៈសំខាន់ ដែលត្រូវយល់ពីលក្ខណៈស្ថានភាពរបស់ប្តី។ ឪពុកម្តាយរបស់ប្តី និងអារីយ៉ា មានឆន្ទៈធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីគាំទ្រពួកគេទាំងពីរនាក់ឲ្យបានរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

បញ្ហារៀបការ ការរស់នៅជាមួយគ្នាជាដៃគូ និងរស់នៅដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការ បុគ្គលអូទីស្ស៊ីមអាចមានដៃគូ ដើម្បីឈានទៅរកអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដ៏ជោគជ័យមួយ និងរស់នៅដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការជាមួយនឹងការគាំទ្រដ៏ត្រឹមត្រូវ។

- **អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងភាពជាដៃគូ៖** បុគ្គលអូទីស្ស៊ីមដូចជាប្តី ទៅពេលដែលគេបានទទួលការងារដោយជោគជ័យ គឺអាចនឹងស្វែងរកដៃគូ និងគិតពីការមានក្រុមគ្រួសារដូចអ្នកដទៃទៀតដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គេអាចត្រូវការគាំទ្រពីក្រុមគ្រួសារ និងអ្នកពិគ្រោះយោបល់ ដើម្បីនាំដៃគូជាអ្នកដែលអាចទទួលយក និងស្រឡាញ់គេដូចគ្នា។ ពួកគេអាចរៀនប្រាស្រ័យទាក់ទងពីតម្រូវការរបស់គេ និងចង់ឲ្យដៃគូ របស់គេទទួលបានការគាំទ្រសមស្របពីក្រុមគ្រួសារ និងអ្នកព្យាបាល។
- **ការរស់នៅជាមួយគ្នា និងរស់នៅដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការ៖** បុគ្គលអូទីស្ស៊ីមអាចរស់នៅដោយឯករាជ្យបានមានការគាំទ្រដ៏សមរម្យ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គេត្រូវការ ការគាំទ្រពីស្ថាប័នផ្សេងៗ ដូចជា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងអ្នកគ្រប់គ្រង ករណីដើម្បីរកកន្លែងសម្រាប់ពួកគេរស់នៅជាក្រុម ឬដោយឯករាជ្យខ្លួនឯង។ ពួកគេអាចរៀនពីការគ្រប់គ្រងចំណូល និងថវិការបស់គេ ដោយមានការជួយពីអ្នកគ្រប់គ្រងករណី។

បណ្ណាល័យ ១០(ខ)៖ បញ្ហារៀបការ ការរស់នៅជាមួយគ្នា និង រស់នៅដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការ

អារីយ៉ា និងឪពុកម្តាយរបស់នាង បានជួបក្រុមឪពុកម្តាយគាំទ្រ និងចូលរួមវេទិកាអនឡាញសម្រាប់ប្តី និងអារីយ៉ា ដែលគេអាចភ្ជាប់
ទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃទៀត ដើម្បីស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រឈមនៃជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ប្តី និងអារីយ៉ាដឹងគុណចំពោះឪពុកម្តាយរបស់គេ
និយោជក គ្រូបង្វឹកការងារ និងអ្នកប្រឹក្សាយោបល់ ដែលជាអ្នកគាំទ្រដ៏ចាំបាច់សម្រាប់ជីវិតថ្មីប្រពន្ធ។

ព័ត៌មានបន្ថែម៖

- ធនធានសម្រាប់ការស្នាក់នៅ និងរស់នៅមានភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការ៖ នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានចំណូលខ្ពស់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានអាចជួយបុគ្គលដែលមានអូទីស្ស៊ីម ដើម្បីមានទីលំនៅ និងការគាំទ្រចាំបាច់ សម្រាប់ការរស់នៅដោយឯករាជ្យខ្លួនឯង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រព័ន្ធគាំទ្រពីសំណាក់ក្រុមគ្រួសារគឺមានភាពរឹងមាំជាង ជាពិសេសនៅបណ្តាប្រទេសនៅអាស៊ី ដូចជានៅប្រទេសយើង ដូច្នោះហើយបុគ្គលដែលមានអូទីស្ស៊ីមអាចរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយរបស់គេ រហូតដល់គេមានទំនុកចិត្តចេញទៅរស់នៅខាងក្រៅដោយមានភាពម្ចាស់ការខ្លួនឯង។ វាអាចមានលទ្ធភាព ប្រសិនបើ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចមានផែនការធ្វើផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមសម្រាប់ឲ្យបុគ្គលមានអូទីស្ស៊ីម ឬជនមានពិការភាពផ្សេងទៀត រស់នៅជួបជុំគ្នាដោយរដ្ឋផ្តល់ទីលំនៅជូនពួកគេ ដោយប្រទេសកម្ពុជាឈានទៅរកប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យម។

ដោយមានធនធាន និងការគាំទ្រសមស្របពីក្រុមគ្រួសារ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និង រាជរដ្ឋាភិបាល បុគ្គលដែលមានអូទីស្ស៊ីម អាចរស់នៅដោយមានភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការខ្លួនឯងបាន។

របៀបប្រើបណ្ណ (ប្រធានបទទី៣) ស្តីពីកុមារអូទីស្ស៊ីមទទួលបានការអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (TVET)

១). តើបណ្ណទាំងនេះនិយាយអំពីអ្វី (សារៈសំខាន់)៖

បណ្ណទាំងនេះ ពន្យល់ពីបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសសម្រាប់មនុស្សវ័យក្មេងដែលមានអូទីស្ស៊ីម និងតួនាទីរបស់ឪពុកម្តាយ គ្រូបណ្តុះបណ្តាលបណ្តុះវិជ្ជាជីវៈ (TVET) គ្រូបង្វឹកការងារ និងបុគ្គលិកសង្គមក្នុងការជ្រើសរើសចូលជំនាញបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (TVET) និងការស្វែងរកការងារសមរម្យ។

២). តើអ្នកណានឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីបណ្ណទាំងនេះ (ក្រុមគោលដៅ)?

ឪពុកម្តាយ បុគ្គលិកសង្គម បុគ្គលិកថែទាំសុខភាពសហគមន៍ អ្នកភូមិ មេឃុំ គ្រូបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងនិយោជក។

៣). ការជូនដំណឹង និងការរៀបចំការផ្សព្វផ្សាយ (ការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសហគមន៍)៖

- សូមជ្រើសរើសកន្លែងស្ងាត់ ប្រាប់អ្នកចូលរួមអំពីទីតាំង និងគោលបំណងនៃការប្រជុំ ។ សូមឲ្យឪពុកម្តាយ ដែលមានកូនអូទីស្ស៊ីមដែលចូលរៀននៅសាលាចូលរួមនៅការពិភាក្សា (ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំមិត្ត)។ សូមជូនដំណឹងដល់មេភូមិ និងឃុំអំពីគោលបំណង និងសុំអនុញ្ញាតិសម្រាប់ការជួបជុំគ្នានេះ។

៤). របៀបប្រើបណ្ណទាំងនេះ (ដំណើរការប្រាស្រ័យទាក់ទងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរការប្រព្រឹត្ត)៖

- គួរមានអ្នកចូលរួមចន្លោះពី១០ទៅ១៥នាក់ គឺជាការល្អបំផុត។
- ប្រសិនបើមានអ្នកចូលរួមច្រើន សូមប្រើបណ្ណពីរឈុតជាការល្អ។
- ចែកបណ្ណឲ្យអ្នកចូលរួមម្នាក់ៗសន្លឹក។
- ទុកពេលឲ្យពួកគាត់អាន និងពិនិត្យមើលរូបភាពដោយខ្លួនឯងសិន មុននឹងចាប់ផ្តើមពិភាក្សា។

៥). ប្រធានបទនៅក្នុងឈុតបណ្ណកម្រិតទី៣ (មាតិកា)៖

- បណ្ណលេខ១: ប្តូរស្វែងរកការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បណ្ណលេខ២: របៀបរៀន និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈផ្ទាល់ខ្លួន

- បណ្ណាលេខ៣: ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បណ្ណាលេខ៤: បញ្ហាអាកប្បកិរិយានៅកន្លែងការងារ (ឥរិយាបថផ្លូវភេទ)
- បណ្ណាលេខ៥: ដោយបានអនុវត្តសកម្មភាពសម្រាប់ជំនាញរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ បូកមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនត្រូវបានគេរាប់អាន និងត្រៀមខ្លួន រួចរាល់សម្រាប់រៀនជំនាញបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បណ្ណាលេខ៦: បូកទៅមើលការប្រគំតន្ត្រី (ការលើកកម្ពស់ជំនាញប្រាស្រ័យទាក់សង្គម)
- បណ្ណាលេខ៧: សារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់ឪពុកម្តាយ ក្នុងការស្វែងរកការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងការរកការងារធ្វើ
- បណ្ណាលេខ៨: កិច្ចសហការរវាងវិស័យអប់រំ សុខាភិបាល និងការងារសង្គម
- បណ្ណាលេខ៩: ការបង្កើតការងារ ជាអ្នកសម្របសម្រួល និងអ្នកគាំទ្រ
- បណ្ណាលេខ១០: បញ្ហារៀបការ ការរស់នៅជាមួយគ្នា និង ការរស់នៅដោយមានឯករាជ្យភាព

៦). របៀបដឹកនាំការពិភាក្សា សង្ខេប និងបញ្ចប់ការពិភាក្សា (គោលការណ៍រៀនសូត្រតាមបែបចូលរួម)៖

- សូមសួរអ្នកចូលរួមថា តើពួកគេអានពិនិត្យមើល និងអានបណ្ណដែលទទួលបាននោះចប់ហើយ ឬនៅ ឬត្រូវការពេលវេលាបន្ថែមទៀត។
- ពេលអ្នកចូលរួមម្នាក់ៗអានបណ្ណនេះចប់ហើយ សូមឲ្យពួកគាត់ចែករំលែកនូវរឿងរ៉ាវនៅលើបណ្ណផ្នែកខាងមុខ ដោយចាប់ផ្តើមពីអ្នកមាន បណ្ណាលេខមុនគេ។
- រួចហើយអ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមសម្រាប់បណ្ណនីមួយៗ (នៅផ្នែកខាងក្រោយ)
- សូមផ្តល់ឱកាសឲ្យមានការពិភាក្សាគ្នា ដូចជា ស្វែងយល់ បកស្រាយបញ្ជាក់បញ្ហាផ្សេងៗ មុននឹងចូលទៅបណ្ណបន្ទាប់ទៀត។
- សូមស្នើសុំឲ្យអ្នកចូលរួមណាម្នាក់ស្ម័គ្រចិត្តសង្ខេបនូវអ្វីដែលបានពិភាក្សាគ្នា។
- អ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយសំណួរ ផ្តល់ការបំភ្លឺ និងគូសបញ្ជាក់សារៈសំខាន់ៗ
- មុនបញ្ចប់ការពិភាក្សា សូមធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានលើប្រធានបទ ប្រាប់ពីពេលវេលាសម្រាប់ការណាត់ជួបប្រជុំគ្នាលើក្រោយទៀត
- អ្នកសម្របសម្រួលថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកចូលរួម

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនង

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- អគារលេខ៧៨៨ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងត្របែក
ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ
- +៨៥៥-២៣-៧២៧-៤២៨
- +៨៥៥-២៣-៧២៧-៤២៦
- info@dac.org.kh
- www.dac.org.kh
- ក្រុមប្រឹក្សាសកម្មភាពជនពិការ-Disability Action Council

មជ្ឈមណ្ឌលសុខភាពផ្លូវចិត្តកុមារ និងយុវជន (ការីតាស ម.ស.ជ.ក)

- មន្ទីរពេទ្យបង្អែកជ័យជំនះ តាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល
- +៨៥៥-២៣-៩៨៣-៣៤៨
- +៨៥៥-៩២-៨៩៥-៤៦៦
- ccamh-admin@caritascambodia.org
- caritascambodia.org
- www.CCAMH Cambodia

